

Hadhrat Sayyedah Khadijah

(Må Allah være tilfreds med hende)

Note

Muslimske læsere opfordres til at sige ”Må Allah være tilfreds med ham eller hende” når Den Hellige Profets disciple nævnes og ”Må Allahs fred og velsignelser være over ham” når Den Hellige Profet nævnes.

I Allahs navn, den Nådige, den Barmhjertige

Denne bog ”Hadhrat Sayyedah Khadijah” er endnu en tilføjelse til serien af bøger, som er trykt af *Children’s Book Committee*. I denne bog vil der vises en biografi af *Ummul Mo’mineen* Hadhrat Sayyedah Khadijah, må Allah være tilfreds med hende. Hun er den ideelle kvinde i Islam.

Hun være den første til at tro på Den Hellige Profet Muhammads, må Allahs fred og velsignelser være over ham, mission og straks alle sine ejendele i Guds navn. Hun var gift med den Hellige Profet (saw), men var meget mere end blot en hustru. Hun var den bedste rådgiver og bedste ledsager til den Hellige Profet. Hun var en stor trøst og støtte til ham, da hele Mekka vendte sig imod ham og da modstanderne forsøgte deres bedste på at fjerne Islam fra jordens overflade.

The Children’s Book Committee arbejder under Khaliffens vejledning. Må Allah, den Almægtige, velsigne medlemmerne af denne komité for deres hårde arbejde og dedikation, og velsigne dem i denne verden og herefter.

En ordliste med svære ord og udtryk er til stede bagerst i bogen.

Vi håber at forældre og bøger vil tage åbent imod denne publikation.

Munir-ud-Din Shams,

Additional Wakil-ut-Tasneef

London

Hadhrat Sayyedah Khadijah

(Må Allah være tilfreds med hende)

Ummul-Mo'mineen Hadhrat Sayyedah Khadijah (ra), Den Hellige Profets (saw) første kone, tilhørte den ædle Quraish familie. Hendes fars navn var Khuwailid og hendes mors navn var Faatimah. Khadijah blev født i 555 A.D. Derved var hun 15 år ældre end den Hellige Profet (saw). Hendes far var en velkendt handelsmand i Mekkah. Han handlede med olie, linned, parfumer og andre sjældne handelsvarer. Han boede i en to- etagers hus ved en høj ikke så langt fra Ka'bah. Fra barndommen havde Hadhrat Khadijah mangle noble egenskaber. Hun voksede op til at blive en from, stille og intelligent ung kvinde. Baseret på hendes moralske dyder, fik hun titlen *Taahirah* (den rene) af folket i Mekkah. Hendes hjerte var fyldt med medfølelse og følsomhed. Hun var generøs med sine penge og plejede at hjælpe de fattige, de trængende, de forældreløse og enkerne.

Det er fortalt at på et tidspunkt kom Banu Sad'd stammens Haleemah (ra), kvinden der passes den Hellige Profet (saw) da han var spæd, for at møde ham efter at han var blevet gift med Khadijah. Muhammad (saw) havde boet med Banu Sa'ad stammen i fem år og huskede den venlighed han havde mødt hos stammen, da han var barn.

Derfor tog han stort hensyn til Haleemah (ra), da hun kom. Han plejede at tale kærligt om hende til Khadijah (ra). Khadijah (ra) var også glad for at se hende. Det var et år med tørke og afgrøder, træer og endda vilde planter var døde grundet mangel på vand. Dyrene lignede skeletter og mange af dem døde af sult. Der herskede mangel på mad i landet og dette bekymrede folket. Haleemah (ra) boede hos den Hellige Profets (saw) familie i et stykke tid. Da hun besluttede sig for at drage tilbage til sit folk, gav Khadijah (ra) hende en hun-kamel og 40 får til at tage med sig. Haleemah (ra) og hendes familie var yderst taknemmelige for denne generøse handling.

Hvis man ser tilbage på Den Hellige Profets (saw) stamtræ og Hadhrat Khadijahs (ra) stamtræ kan man se at Qussay er deres fælles forfædre. Qussay boede cirka et århundrede inden Profetens (saw) fødsel.

Disse to familier havde også ting tilfælles. Profetens (saw) mors Hadhrat Aaminahs mormor var Khuwailids søster. Ydermere var Safiyah (ra), Profetens (saw) tante, gift med 'Awwaam som var Hadhrat Khadijahs (ra) bror.

Qussay var en mand med bemærkelsesværdige karakter og intelligens. Han bragte de splittede klaner fra Quraish sammen. I hans dage var Mekkah in lille by uden permente huse. Folk plejede at bo i telte. Qussay overtalte folket fra Quraish til at bygge huse omkring Ka'bah, men samtidig efterlade plads til pilgrimsfærden omkring Ka'bah. Han tildelte forskellige klaner fra Quraish stammen opgaver i forhold til Ka'abah, regulering af pilgrimsfærden og administrering af byen. Han oprejste en bygning lige foran Ka'abah og navngav den Daar-un-Nadwah, konsultations hus. Her mødte ledere af Quraish stammen for at diskutere vigtige emner, og politik var diskuteret offentligt. Herved grundlagde Qussay en demokratisk regering i Mekkah og dets omegn. Konsultations hus blev også brugt til sociale forsamlinger. Mekkahs folk plejede at udføre vielsesceremonier i denne bygning.

I det 6. århundrede, begyndte Quraish stammen at handle med nabolandene. Handelsvognene rejste til Syrien, Ægypten, Palæstina, Irak og Persien blandt lande i den nordlige del og Yemen og Abbyssinia blandt den sydlige del. Der foregik også handel med Indien og Kina. Arabiske handelsmænd forsynede med luksuriøse varer som perler, elfenben, diamanter, silke, våben, farvestoffer og peber.

Fra havneportene i Aden og Mocha, blev varerne taget fra skibene og lastet på kameler. Sommetider indeholdte vognene tusindvis ad kameler, som foretog den lange rejse fra havneportene i Mekkah til Damascus i Syrien og videre.

Mekkah blomstrede grundet profit fra handlen og tilstedeværelse af den Hellige Ka'bah, Allahs Hus, som havde været et center for pilgrimsfærden i årevis.

Pilgrimsfærden varede kun i tre dage, men der blev afholdt flere markeder omkring Ka'bah i dagene op til, hvor Quraish stammen solgte de varer, som blev bragt med deres handelsvogne. Idet der var blevet etableret et fast og stabilt samfund, tiltrak Mekkah mange forskellige mennesker, ikke kun fra Quraish stammen. Heriblandt var håndværkere, slaver, hushjælpere, tømrer, sværdlavere, vævere og læder arbejdere. Vagter var også ansat for at sikre en sikker rejse med karavanerne.

Herved var Mekkah ikke længere begrænset til én stamme, men i stedet var der opstået et egentligt bysamfund.

Hadhrat Khadijas tidligere ægteskaber

Hadhrat Khadijahs (ra) far gav hendes hånd i ægteskab til Abu Haallah, søn af Zaraarah, mens hun voksede op. Abu Haallah var en købmand og de levede lykkeligt. Gud velsignede dem med en søn ved navn Hind og en datter ved navn Zainab. Ifølge historikere havde Abu Haallah tre sønner, Haallah, Hind og Haarith. Nogle år senere blev Abu Haallah syg og gik bort. Khadijah (ra) græd af sorg over at miste sin ægtefælle.

Senere valgte hendes far en rig handler Ateeq, søn af Aaiz, som hendes ægtefælle. De levede lykkeligt, men desværre gik Ateeq bort på hjemturen fra sin handelsrejse til Syrien. Khadijah (ra) blev enke for anden gang. Fra dette ægteskab havde hun en søn og en datter.

Efter hendes anden mand gik bort, bad mange respekterede og indflydelsesrige mænd om hendes hånd i ægteskab. Men hun afviste alle. Hun besluttede at hun ikke ville giftes igen og i stedet leve et selvstændigt liv.

Kort efter bortgangen af hendes anden mand, mistede Hadhrat Khadijah (ra) sin far. Dette var et stort tab for hende og hun skulle nu passe al forretning og handel selv. Dette var en særdeles svær tid for hende.

Forretningsrejser

Hadhrat Khadijah (ra) ansatte handelsfolk til at tage varer med til andre lande og bringe varer som kunne blive solgt i Mekkah med sig tilbage. Dette var nødvendigt for at kunne opretholde forretningen. Hun arbejdede hårdt og blev hurtigt kendt som en intelligent handelskvinde med stor værdighed og rigdom.

På dette tidspunkt var Hadhrat Muhammad (saw) en ung dreng. Hans far var gået bort inden hans fødsel og hans mor gik bort da han var 6 år gammel. Efter sin mors bortgang, tog hans farfar Abdul Muttalib sig af ham. På dette tidspunkt var Abu Muttalib 80 år gammel. Han var særdeles glad for sit barnebarn. Desværre levede han ikke længere og gik bort 2 år senere, og Profeten Muhammad (saw) kom i sin farbror Abu Taaib (ra) væрге. Abu Taaib (ra) havde mange noble kvaliteter og var en respekteret Quraish leder. Han holdte utroligt af sin nevø og Profeten Muhammad (saw) elskede også sin onkel meget. I denne periode tog Abu Taaib (ra) på en handelsrejse til Syrien. Han regnede med at efterlade sin nevø tilbage, idet han var 12 år og kunne tage vare om sig selv. Men da handelsvognen skulle til at tage af sted ville Muhammad (saw) ikke give slip på sin onkel og insisterede på at tage med. Abu Taaib (ra) var rørt over dette og besluttede sig for at tage ham med i handelsvognen. Dette var Profetens (saw) første rejse til udlandet.

På denne rejse skete der noget usædvanligt. Da handelsvognen nåede Bosraa, holdte den i nærheden af et kloster, hvor stor lærd af Skrifterne boede. Han hed Baheerah. Munk Baheerah lagde mærke til mange ting ved Profetens (saw) udseende, som stemte i overens med beskrivelse af den profet, som folket ventede på. Han sagde til Abu Taaib (ra), at han skulle tage sig godt af denne unge mand og beskytte ham fra al ballade, som skulle komme fra Bogens folk. Han sagde til Abu Taaib, at ifølge skrifterne var denne dreng den person, som Gud ville vælge til at spille en stor rolle i verden.

Det bør bemærkes, at byen Bosraa lå på vejen til Damascus i Sydlige del af Syrien og befandt sig cirka 80 mil syd fra Damascus. Det var en smuk by med mange romerske bygninger og var mødestedet for fire handelsvognes ruter. Byen Bosraa skal ikke forveksles med den kendte by Basrah i Irak.

Muhammad voksede op til at blive en smuk mand med særdeles gode manerer og ekstraordinære kvaliteter af ærlighed og fromhed. Folk kaldte ham "Al-Ameen", hvilket betyder "den troværdige" og "Al Saadiq", hvilket betyder "den sande". Hvem end der kom i kontakt med ham, blev utroligt imponeret af hans personlighed og intelligens. Han var mild og lydige over for sine ældre, kærlig

mod sine kammerater og fyldt med medfølelse for dem, der behøvede hjælp. Han hjalp sin tante med husligt arbejde og udenfor hjalp han sin onkel med alle det arbejde, som blev ham tildelt.

Khadijah (ra) havde hørt om hvor ærlig, from og troværdig Profeten (saw) var og hvor høj hans morale karakter var. Hans integritet imponerede hende. Hun bad Abu Taalib (ra) om at lede Muhammad (saw) en af hendes handelsvogne til Syrien. Abu Taalib nævnte dette for Muhammad (saw) og han sagde ja. Khadijah (ra) tilbød at betale ham det dobbelte beløb, som hun betalte andre. Da karavanen begyndte sin rejse, sendte Khadijah (ra) sin troværdig tjener Maisarah med på handelsrejsen. Karavnen tog samme route til Syrien, som Muhammad (saw) havde taget med sin farbror 13 år tidligere. Muhammad (saw) udførte handlen på en sådan måde og udførte sit arbejde så godt at handelsrejsen var en stor succes. Gennem hans ærlighed og intelligente handelsmetode fik han en stor profit i handlen. Maisarah var særdeles imponeret over den ærlighed han så. Han var også særligt imponeret og en episode som havde hændt under rejsen. Da karavanen holdt i nærheden af et kloster, så en nestoriansk munk lederen af karavanen sidde under et træ. Munken spurgte Maisarah om Muhammad (saw) og Maisarah fortalte at Muhammad (saw) tilhørte Quraish stammen fra Mekka. Munken udbrød at virkede til at være Guds profet, hvis komme var blevet beskrevet i skrifterne og sagde de samme anbefalinger som munken Baheerah havde sagt til Abu Taalib (ra).

På hjemvejen, da karavanen var ved at nå byen Mekkah, sagde Maisarah til sin leder Muhammad (saw) at han skulle gå i forkøbet og fortælle om rejsens succes til Khadija (ra).

Khadija ventede spændt på hjemkomsten af karavanen. Hun plejede at gå op på taget af sit hus, hvorfra hun kunne se vejen til Syrien. En dag, da hun sad sammen med sin venner og tjenere i den øvre etage af sit hjem, så hun en kamel komme hurtigt mod byen. Hun vidste, at ridderen af denne kamel var Muhammad (saw). Da hun fik besked om den store profit i forretningen, blev hun spændt og utrolig imponeret af Muhammads (saw) forretningsevne og kapacitet. Hun er overbevidst om, at forretningens succes ikke kun skyldes handelsforholdene i Syrien, men også integriteten og effektiviteten af karavanens leder, Muhammad (saw). Hendes tjener Maisarah roste Muhammad (saw) meget og fortalte hende om hvad den nestorianske munk havde sagt om ham. Alt dette efterlod et dybt indtryk i Hadhrat Khadijahs (ra) tanker.

Khadijah gifter sig igen

Hadhrat Khadijah (ra) var nu 40 år gammel. Hun var blevet overbevist af Muhammads (saw) noble kvaliteter og raffinerede manerer. Han var 25 år gammel. Khadijah ønskede at foreslå ægteskab til ham. Hun bad om sin gode veninde Nafeesahs råd, som godkendte ideen og tilbød sin hjælp. En dag tog Nafeesah over til Muhammad (saw) og under samtalen spurgte hun ham, hvorfor han endnu ikke var blevet gift.

Muhammad (saw) svarede, at han ikke var rig nok til at blive gift. Nafeesah spurgte ham og han ville være villig til at gifte sig med en respektabel, rig kvinde.

Muhammad (saw) spurgte: ”Hvem er denne kvinde?”

Nafeesah fortalte ham om Khadijah (ra).

Muhammad (saw) undskyldte og sagde: ”Hvordan kan det være muligt? Khadijahs placering er meget højere end mind. Hun er en rig kvinde og jeg er en fattig person.”

Nafeesah sagde: ”Lad mig tage mig af det”

Muhammad (saw) sagde: ”I det tilfælde kan jeg ikke sige andet end at sige ja”

Da Nafeesah fortalt Khadijah udfaldet af hendes samtale med Muhammad (saw), sendte hun ham forslaget om ægteskabet. Meddelelsen gik gennem Muhammads farbror Abu Taalib (ra).

Muhammad (saw) spurgte sin farbror til råds, som rådede ham til at tage imod tilbuddet. Idet Hadhrat Khadijahs (ra) far var gået bort inden, bad Abu Taalib Hadhrat Khadijahs onkel Amr bin Asad om hans nieces hånd i ægteskab. Amr bin Asad var Khadijahs Wali, og accepterede dette. Derved blev ægteskabet mellem Muhammad (saw) og Khadijah (ra) klarlagt. Vielsesceremonien blev udført af Abu Taalib (ra) og haq mehar blev bestemt til at være femhundrede dirham.

Khadijah arrangerede en stor fest og inviterede familie og venner fra begge familier. Bruden og brudgommen spenderede deres første nat hos Abu Taalib, hvorefter de sammen vendte tilbage til Khadijahs hus for at bo. Brudgommen arrangerede Waleema middagen.

Ægteskabet bragte tilfredshed og lykke hos begge. De blev velsignet med børn. Deres førstefødte var en søn. De navngav ham Qasim. Ud fra arabisk tradition, blev Muhammad (saw) kendt som ”Abul Qasim”, hvilket betyder Qasims far. De fik endnu en søn, som de navngav Abdullah. Han var også kendt som Tayyab og Taahir. Nogle historikere siger, at Muhammad (saw) havde tre sønner. De nævner navnene Qasim (ra), Taahir (ra) og Tayyab(ra). Det velsignede par havde fire døtre: Zainab (ra), Ruqayyah (ra), Umm-e-Kulsoom (ra) og Faatimah (ra). Alle sønnerne gik bort i deres barndom, mens døtrene voksede op og accepterede Islam. Men de levede ikke længe. Kun Hadhrat

Faatimah (Må Allah være tilfreds med hende) levede længere end Profeten (Må Guds fred og velsignelser være over ham) og gik bort 6 måneder efter ham.

Det bør bemærkes, at Profeten (saw) fik alle sine børn fra Hadhrat Khatijah (ra), med undtagelse af én søn Ibraaheem (ra), som han fik med Hadhrat Maariah Qibtiyah (ra). Ibraheem(ra) gik bort da han var cirka 18 måneder gammel.

Salmah virkede som jordmoder under fødslen af Hadhrat Khadijahs (ra) børn. Hun var Profetens (saw) tante Hadhrat Safiyahs tjener.

Det blev sagt, at en ged blev ofret ved fødslen af hver datter, mens to geder blev ofret ved fødslen af hver søn.

Efter Muhammads (saw) ægteskab til Khadijah, havde Abu Taalib (ra) ikke længere Muhammads (saw) hjælpende hånd til at tjene levebrødet til sin familie. Muhammads (saw) yngste farbror Abbas havde meget at leve for. Derfor foreslog Muhammad til Abbas at de skulle tage sig af mindst to af Abu Taalibs børn, så hans byrde ville blive mindre. Abbaas var enig og begge tog til Abu Taalib for at foreslå dette. Det blev besluttet af Muhammad (saw) ville tage sig af Ali og Abbaas sig af Ja'far. På det tidspunkt var Ali cirka 6 år gammel. Khadijah tog godt imod Ali i deres hjem og han blev boende med familien og var tæt på både Muhammad (saw) og Khadijah (ra). Hadhrat Ali (ra) fik også æren af at være Den Hellige Profets (saw) svigersøn.

Muhammad tilføjede endnu en person til sin familie. Hans navn var Zaid, søn af Haarithah. Zaid (ra) tilhørte en ædel familie fra den sydlige del af Syrien. Han var en intelligent dreng. Zaid (ra) blev kidnappet fra sin stamme og solgt fra person til person og endte hos Hakeem bin Hizaam, Khadijahs (ra) nevø. Hakeem gav Zaid (ra) til hans tante kort efter hendes bryllup til Muhammad (saw). På det tidspunkt was Zaid cirka 20 år gammel. Han var lille af kropsbygning og havde en mørk hudfarve. Han viste sig at være en trofast tjener. Khadijah (ra) og Muhammad (ra) udviklede særlig kærlighed til ham.

Muhamma (saw) var en hengiven og kærlig ægtemand, som viste stort hensyn til sin hustru. Khadijah (ra) viste sig at være en kontant kilde for trøst for hendes ægtemand. Kort efter deres bryllup, foreslog Khadijah (ra) at give al sin rigdom og tjener til hendes ægtemand. Muhammad (saw), efter at have sikret sig at dette var hvad Khadijah oprigtigt ønskede, erklærede at han ville dele rigdommen mellem fattige, de trængende og ville befri alle slaverne.

Derfor delte han det meste af rigdomme, som han modtog fra sin kone, blandt de fattige og befriede alle slaverne- også Zaid. Men Zaid nægtede at blive fri. Han tryglede sin mester om at lade ham fortsætte med at bo hos ham.

Det hændte, at Zaid's far og onkel sporede ham tilbage til Mekka. De forsøgte at overtale ham til at vende hjem med dem, men det lykkedes ikke. Zaid forblev fast i sin beslutning om ikke at ville forlade sin nådig mester, men sendte dog en kærlig meddelelse til sin mor.

Da den Hellige Profet (saw) så denne hengivenhed, tog han ham med til Ka'bah og under tilstedeværelsen af hans far og onkel erklærede han at Zaid fra nu ville blive behandlet som hans søn.

Hadhrat Zaid's (ra) far var tilfreds med situationen og vendte hjem med glæde i hjertet.

Zaid (ra) forblev loyal til den Hellige Profet (saw) og boede med familien længe.

Khadijah, den første person til at acceptere Islam

Muhammad (saw) var nu 30 år gammel. Kærligheden til Gud begyndte at fylde mere og mere i ham. Han begyndte at dedikere det meste af sin tid til bøn og meditation.

I den tid havde det arabiske system begyndt at blive korrump. Folk plejede at tilbede statuer. Det er blevet fortalt der var 360 statuer placeret i og omkring Ka'bah. Deres forfader Profeten Ibraahems (as) monoteistiske religion var for det meste glemmt. Araberne plejede at deltage i udyder som utroskab, druk, hasardspil, plyndring, mord og mange andre ulovlige handlinger. Muhammad (saw) er utrolig ked af at se folket fra Mekkahs handlinger, og nedgangen af morale og spirituelle niveau. Der var ingen vej til at redde dem, uden guddommelig vejledning og hjælp. Derfor valgte han Hira grotten, beliggende cirka 3 mil udenfor byen, som til sted til at trække sig tilbage i ensomhed.

Grotten lå på en bakke og var formet af sten. Han plejede at gå der alene eller med Khadijah (ra) og spendere flere dage og nætter i meditation. Khadijah (ra) plejede at forberede mad til at holde flere dage, så Profeten (saw) kunne tilbede Gud dag og nat.

Da Muhammad (saw) var 40 år gammel, så han en vision. Det hændte på en mandag i de sidste 10 dage af Ramadan måneden. Han var i gang med sin tilbedelse, da han så nogle i grotten. Det var englen Gabriel, som befalede ham at recitere. Muhammad (saw) svarede, at han ikke vidste hvad og hvordan han skulle recitere. Derpå holdte englen ham tæt til sit bryst og holdte ham hårdt. Gabriel gav slip og bad ham igen recitere. Muhammad (saw) svarede det samme. Englede holdte ham tæt igen og bad ham recitere. Igen gav Muhammad (saw) samme svar. Efter tredje gang, hvor englen holdte ham tæt, gav englen slip og sagde:

Forlæs i din Herres Navn, som skabte

Skabte mennesket af en klump blod

(Den Hellige Quran kapitel 96, vers 2-3)

Disse vers, de første der nogensinde blev åbenbaret den Hellige Profet (saw), blev en del af den Hellige Quran og det samme gælder andre vers som blev åbenbaret senere.

Muhammad (saw) gentog ordene som han blev befalet at gøre. Englen forsvandt så. Muhammad (saw) blev fyldt med angst grundet det ansvar, der var blevet pålagt ham. Han vendte med det samme hjem og sagde til Khadijah (ra): vikl mig ind, vikl mig ind i noget.

Da hans angst efter noget tid var aftaget, fortalt han hele hændelsen til Khadijah (ra) og opsummerede sin frygt ved at sige: ”Den svage mand jeg er, hvordan kan jeg bære det ansvar som Allah har sat på mine skuldre.”

Khadijah (ra) svarede: Gud er vidne. Han har ikke sendt disse ord, så du skulle fejle og være uværdig, så Han til sidst skulle opgive dig. Hvordan kan Gud gøre sådan mod dig? Du er god og hensynsfuld mod dine bekendte, Du hjælper de fattige og bærer deres byrder. Du forsøger at genfinde de dyder, der er forsvundet fra samfundet. Du respekterer gæster og hjælper dem i nød. Kan du blive udsat for en prøvelse af Gud?

Hun foreslog at de skulle tage til hendes fætter Waraqah bin Naufal, en kristen eremit, og spørge ham til råds. Waraqah var en gammel mand. Han var en ekspert i det hebraiske sprog og havde god viden hvad angik skrifterne. Da Waraqah hørte om episoden sagde han: Jeg er sikker på at den engel, der plejede at blive sendt til Moses, er blevet sendt til dig. Jeg vil ønske at jeg er i live til at støtte dig, når dit folk vil forsøge at jage dig ud af dit hjemland.

”Vil de virkelig udvise mig?” spurgte den Hellige Profet (saw) overrasket.

Den kristne eremit sagde: ” Der har ikke været budbringer, som ikke er blevet mødt med modstand af sit folk. Hvis jeg overlever til den tid, vil jeg hjælpe dig med al min styrke”. Waqarah levede dog ikke længe nok til at være vidne til de dage. Han gik bort kort tid herefter.

Hadhrat Khadijah (ra) var den første person til at tro på den Hellige Profet (saw). Hun vidnede hans renhed og storhed i hans ungdom og havde spenderet 15 år i hans selskab. Hun accepterede ham derfor uden tøven. Hun er heldig, idet fredens religion Islam blev grundlagt i hendes hjem.

Ali, der på det tidspunkt var 10 år gammel, og Zaid, den befriede slave, var begge medlemmer af Profetens (saw) familie. De troede også på ham (saw) så snart han annoncerede sin mission.

Hadhrat Abu Bakr (ra), som blev den første khalifa efter Profetens (saw) død, var hans tætte ven. Han boede i samme del af byen som Profeten (saw) og Hadhrat Khadijah (ra). Han accepterede også Profetens (saw) fordring uden tøven.

Blandt andre tidlige konverterede var Zubair. Han var Khadijahs bror Awwaams og den Hellige Profets (saw) tante Safiyahs søn og var 15 år gammel.

Den lille gruppe af tidlige troende sagde, at de ville hjælpe den Hellige Profet (saw) med at prædike om Islam. Som resultat af dette begyndte Islam langsomt og støt at sprede sig i Mekka.

Den trofaste forfølgelse

Da Quraish folket så at Islam spredte sig hurtigt, til trods for deres stærke modstand, blev de rasende og begyndte en voldsom kampagne til at stoppe budskabet om Islam. Dette var en særdeles svært periode for muslimerne, men de forblev standhaftige. De var sikre på Allah's hjælp og var overbevidste om at perioden med prøvelser ville ende snart og Islam i sidste ende ville triumfere. Gud trøstede Profeten (saw) gang på gang gennem åbenbaringer og dette øgede troen hos enhver muslim.

Slaverne var nok den gruppe, der blev påvirket værst. Deres ejere prøvede gennem forfærdelig torturmetoder, at få dem til at frasige Islam. Følgende er nogle eksempler.

Bilal (ra) var en slave, som have accepteret Islam. Hans mester Umayyah bin Khalf plejede at lede ham ud af byen og få ham til at ligge på ryggen i brændende solskin. Massive sten blev derefter lagt på hans brystkasse. Somme tider blev han slæbt rundt i Mekkas gader, som var fyldt med sten.

Umayyah ville derefter bede Bilal (ra) opgive sin religion og lovprise de mekkanske guder Laat og Uzzaa i stedet. Til trods for al denne tortur, kunne Umayyah ikke tvinge Bilal (ra) til at frasige sin Islam. Han ville i stedet sige: Ahad! Ahad! Ahad betyder én. Derved ville Hadhrat Bilal (ra) erklære, at Gud er én.

Ammaar (ra) var en anden slave. Han blev ofte brutalt gennembanket og bedt frasige sig Islam. Hans far Yaasir (ra) og hans mor Samiyyah (ra) blev også tortureret. Ved en af disse tilfælde, gik den Hellige Profet (saw) tilfældigvis forbi. Han blev rigtig ked af at se dem lide og sagde ”Yaasirs familie! Vis tålmodighed, idet jeres sidste endemål er paradys.”

Kort tid efter gik Hadhrat Yaasir (ra) bort grundet sårene og hans kone Hadhrat Samiyyah blev senere dræbt med et spyd af Abu Jahl.

Zinnirah (ra) var en kvindelig slave. Hun blev slået så voldsomt af Abu Jahl at hun blev blind.

Andre slaver blev mishandlet på samme måde.

Den Hellige Profet (sa), Hadhrat Khadija (ra) og andre muslimer var naturligvis fyldt med sorg over at se deres medmuslimer bliver tortureret på en sådan brutal måde.

De frie borgere, der accepterede Islam blev behandlet ligeså voldsomt. Deres ældre og stammeledere ville pine dem på forskellige måder.

Hadhrat Khadijahs (ra) nevø, Zubair (ra) bin Awwaam, var en ung og modig mand. Han blev senere en stor muslimsk general. Zubairs ville vikle ham ind i en måtte og dernæst passere røg gennem

måtten, så Zubair ville få følelsen af at blive kvalt. Han håndterede denne tortur med tålmodighed og stod fast på, at han havde genkendt sandheden og ville ikke frasige den.

Den Hellige Profet (saw) blev heller ikke sparet fra dette. Quraish folket tilskyndede folk omkring Profeten (saw) til at forulempe Profeten (saw) på hver mulig måde. Somme tider da Profeten (saw) gik på gade, ville folk råbe skældsord efter ham og kaste affald efter ham. Hans naboer ville kaste sten mod hans hus, sprede torne uden for hans dør og ligge ildelugtende ting inden for hans hjemsvægge. Til trods for alt dette, forblev Profeten (saw) og Hadhrat Khadijah (ra) særdeles tålmodige.

På tidspunkt, da Profeten (saw) bad bøn i nærheden af Ka'bah, kom Uqbah bin Abi Mu'eet. En bitter fjende af Islam. Han viklede et stykke stof omkring Profetens (saw) hals og strammede så hårdt, at Profeten (saw) fik svært ved at trække vejret. Da Hadhrat Abu Bakr fik kendskab til dette skyndte han sig over til stedet og befriede Profeten (saw), mens han sagde: Ville du dræbe en person, som siger at Allah er hans Herre?

Hadhrat Khadijahs (ra) familie viste stor modighed og ædelhed i deres støtte til den Hellige Profet (saw). Hadhrat Khadijahs (ra) søn Haarith (ra), fra hendes første ægteskab til Abu Haallah, ofrede sit liv for at beskytte den Hellige Profet (saw).

Det er fortalt, at da den Hellige Profet (saw) blev befalet af Allah at han skulle prædike offentligt, tog han til Ka'bah og talte til folket der var tilstede der. Han sagde: ”Erklær: Der er ingen værdig for tilbedelse undtagen Allah og du vil blive succesfuld”. De tilstedeværende fra Quraish stammen blev særdeles fornærmet og rejste sig for at angribe den Hellige Profet (saw). Da Haarith (ra) hørte dette, skyndte han sig til det sted hvor Profeten (saw) befandt sig for at beskytte ham og kæmpede bravt mod angriberne. Nogen, blandt Quraish folket, trak sit sværd og dræbte Haarith (ra). Derved blev han dræbt i Islam's navn. Hadhrat Khadija (ra) var naturligvis fyldt med sorg over bortgangen af hendes søn, men gav sig til Guds vilje.

Muslimernes liv i Mekkah begyndte at blive sværere og sværere for hver dag der gik. Situationen vendte pludseligt. Den Hellige Profet (saw) rådgav muslimerne om at migrere til Abyssinia. I den første gruppe, som migrerede, var blandt andet Zubai bin Awwam (ra), Hadhrat Uthman og hans hustru Hadhrat Ruqayyah (ra). Hadhrat Khadija (ra) var sørgemodig over at se sin datter, svigersøn og nevø forlade Mekkah og søge tilflugt anden steds.

Man kan kun forestille sig hvor forfærdelig denne forfølgelse må have været for den Hellige Profets (saw) kone. Hun blev yderst ked af at se hvor frygtelig det mekkanske folk var mod den Hellige Profet (saw) og hans følgere. Men stadig forblev hun yderst tålmodig, trøstede sin mand og familie samt andre troende der gennemgik denne svære tid.

Somme tider ville den Hellige Profet (saw) vende hjem sørgemodig og skuffet over afvigelsen fra det mekkanske folk på hans ord. Hadhrat Khadija (ra) ville lytte til ham og forsøge at trøste ham ved at sige fortrøstningsfulde ord.

Hun var en særdeles intelligent kvinde. Hun havde en stærk tro på Allah's hjælp og var overbevidst om at før eller senere ville folket acceptere Islams budskab.

Boykotten

Ledere af Quraish stammen arrangerede et møde, hvori de fastlagde en plan. De besluttede at den bedste måde at stoppe Islams budskab i at brede sig på var, at hver stamme kørte en kampagne imod den Hellige Profet (saw) og hans følgere. Ydermere skulle de ældre i stammen få de af stammens medlemmer, der havde accepteret Islam, til at frasige sig den. De troede, at dette ville medføre at den Hellige Profet (saw) ville blive forladt af alle sine følgere og stå tilbage alene og derved ikke kunne fuldføre sin mission. Derudover ville de gennem plan undgå splid internt i stammen, da de konverterede ville blive taget af inden for hver stamme.

Planen blev iværksat. Resultatet blev, at muslimerne blev forfulgt af medlemmer fra deres egen stamme. Ældre medlemmer fra deres egen familie behandlede dem yderst gruefuldt.

Abu Taalib (ra) opdagede denne plan og for at sikre sig at ingen behandlede den Hellige Profet (saw) forfærdeligt, kaldte han Banu Haashim og Banu Muttalib stammerne og sikrede sig at de ville beskytte den Hellige Profet (saw) på hver mulig måde.

Alle blev enige, undtagen Abu Lahab som var en bitter modstander af Islam og var fast besluttet på at stoppe Islams budskab.

Den Hellige Profet (saw) var derved beskyttet af et stort antal gennem garantien fra Banu Haashim og Banu Muttalib.

Modstander-stammerne vidste, at de intet ondt kunne gøre den Hellige Profet (saw) så længe han havde Banu Haashim og Banu Muttalib stammerne som beskyttere. Så de fejlede i deres formål og var frustreret. De besluttede sig for at udføre et fuldstændigt boykot mod den Hellige Profet (saw) og hans følgere.

En aftale blev nedskrevet. Lederne af Quraish stammen og Banu Kanaanah stammen skrev under og aftalen blev hængt på en af Ka'bahs vægge.

Ifølge aftalen var enhver form for kontakt til muslimerne samt dem der støttede dem helt og aldeles forbudt. Intet blev solgt til dem. Et total forbud blev lagt.

Ydermere kunne der ikke indgås ægteskab mellem medlemmer fra Banu Haashim og Banu Muttalib stammerne og Quraish stammen. Det mekkanske folk sagde, at de ville kun fjerne boykotten hvis

Banu Haashim og Banu Muttalib ikke længere beskyttede den Hellige Profet og overdrogede ham til dem.

Grundet dette var den Hellige Profet (saw) sammen med en lille gruppe muslimer og folket fra Banu Haashim og Banu Muttalib, undtagen Abu Lahab og hans familie, nødsaget til at trænge tilbage til et lille område ved navn Shi'b Abi Taalib. Dette lille, lukkede område tilhørte Abu Taalib (ra). Mad og andre nødvendigheder kunne ikke længere skaffes.

Denne boykot var særdeles hård- særligt for kvinder, børn og ældre. Selv når fremmede kom med varer, ville Quraish ikke lade muslimerne købe noget. Børnenes gråd kunne høres i gaderne. Ofte blev folket nødsaget til at spise bladene fra buskene, som voksede i området.

Det rørte manges hjerter at se hvor forfærdeligt situationen stod til, og de forsøgte at give mad og drikke til deres familie- selvom det ikke var tilladt. Nogle gange lykkedes det dem, men oftest fejlede de.

Det er sagt, at engang ville Hakeem bin Hizaam, barneban af Khuwailid, skænke forsyninger til sin tante Khadijah (ra). Men han blev opdaget af Abu Jahl, som blokerede vejen. Der var en kort diskussion mellem dem, mens Hakeem måtte vende tilbage med et tungt hjerte.

Blokaden fortsatte i 3 år og som resultat af dette blev manges, heriblandt Hadhrat Khadijahs (ra) helbred dårlig.

En dag sagde den Hellige Profet (saw) til sin onkel Abu Taalib (ra), at Gud havde åbenbaret ham at dokumentet, som var skrevet af Quraish lederne og hang på Ka'bahs væg, var blevet spist af orme. Han fortalte, at alt undtagen Allahs navn var blevet spist.

Abu Taalib drog til Ka'bah og sagde til dem, af Quraish stammen, som befandt sig der: Hvor længe vil I fortsætte denne forfærdelige aftale? Min nevø har fortalt mig, at Gud har destrueret hele dokumentet undtagen Sit Navn. Lad os undersøge dokumentet og se om min nevø har ret. Nogen hentede dokumentet og de så, at ormene havde ødelagt alt skriften, undtagen Guds navn som var i begyndelsen af dokumentet.

Efter at have set dette, mente fem ledere af Quraish stammen Hishaam bin Amr, Zaheer bin Abu Umayyah, Mu'am bin Adi, Abul Bakhtaari og Zam'ah bin Aswad at aftalen burde brydes.

De drog til de andre Quraish ledere og en af de fem sagde: ”Synes du det er rigtigt, at du skal tilbringe din dag i alt behagelighed mens dine brødre lever under forfærdelige omstændigheder?”

Denne pagt er særdeles forfærdelig og burde endes.

Alle blev derved enige om at ende boykotten. Abu Jahl protesterede og sagde: Denne pagt vil fortsætte og ingen kan ophæve den.

En af dem sagde til Abu Jahl: Denne aftale er ikke bindende længere. Selv da den blev nedskrevet var vi ikke enige om den.

Mens denne ophedet diskussion var i gang, rev Mut'am bin Adi dokumentet i stykke. Derefter tog han sammen med de andre leder med løftede sværd til Shi'b Abu Taalib for at oplyse de boede at boykotten var slut og de kunne vende tilbage til deres hjem.

Sorgens år

Den Hellige Profet (saw) blev boende under i de forfærdelige omstændigheder i Shi'b Abi Taalib sammen med de andre muslimer og folket tilhørende Banu Haashim og Banu Muttalib i cirka tre år. Da boykotten endte, vendte enhver mand hjem og fortsatte med at leve som før, men Abu Taalibs (ra) og Hadhrat Khadijahs (ra) helbred var dalende.

Kort efter hjemkomsten fra Shi'b, mistede den Hellige Profet (saw) to særdeles betydningsfulde personligheder; hans onkel Abu Taalib (ra) og hans elskede og trofaste kone Hadhrat Sayyedah Khadijah (ra).

Innaa Lillaahi Wa Innaa ilaihi Raahi'oon

(Til Allah hører vi og til Ham skal vi vende tilbage)

Der er ingen tvivl om at deres dårlig helbred skyldes andet end den svære tid i Shi'b.

Abu Taalib (ra) var mere end 80 år da han gik bort. Han var som en far for den Hellige Profet (saw).

De nærrede et yderst kærligt forhold til hinanden. De dage, hvor han var syg, besøgte den Hellige Profet (saw) ham dagligt, så mens han levede, beskyttede han den Hellige Profet (saw) fra al vold og modstand. Men efter hans død var der ingen til at holde en beskyttende hånd over Profeten (saw).

Abu Taalib var en god leder, og hele Mekkah var i sorg over hans død.

Hadhrat Khadijah (ra) var den Hellige Profets (saw) trøst og støtte i 25 år. Da ingen troede på hans mission og folket i Mekkah forsøgte at stoppe hans budskab i at blive spredt, forblev Hadhrat Khadijah (ra) hans bedste ledsager og støtte. Hun var altid parat til at gøre alt for Islam. Hendes bortgang var derfor et særdeles stort tab til den Hellige Profet (saw).

Hun gik bort i en alder af 65 i år 619 AD i Ramadan måneden og blev begravet i den mekkanske gravplads ved Hajoon. Hajoon er navnet på et bjerg som ligger mod nord for Makkah. Alle muslimer var til stede til begravelsen. Den Hellige Profet (saw) lagde selv den afdøde i kisten.

Mens kisten blev sænket, var der ikke et tørt øje. Det siges at Profeten (saw) også selv brød sammen i gråd. Der blev ikke afholdt en begravelsesceremoni, idet det endnu ikke var blevet etableret i Islam.

Gennem resten af sit liv, ærede den Hellige Profet (saw) hendes minder og erindrede hendes loyalitet og dedikation til ham.

Det tiende år i Hijra er kendt som Sorgens år i Islam, idet Abu Taalib (ra) og Hadhrat Khadijah (ra) gik bort dette år.

Århundreder efter bortgangen af Hadhrat Khadijah (ra), blev der i år 950 A.H. lavet en flot trækuppel over graven. Denne blev renoveret i 1298 A.H. Det siges at Abu Taalib (ra) og Abu Muttalib (ra) også blev begravet samme sted. Nu til dags er der ingen tegn eller gravsten med deres grav, så det er svært at sige hvor den er placeret.

Den Hellige Profets døtre

Blandt den Hellige Profets (saw) og Hadhrat Khadijahs (ra) døtre var Zainab (ra) ældst. Ruqayyah (ra) var tre år yngre og Umme Kulsoom (ra) var et år yngre end Rugayyah (ra). Hadhrat Khadijah (ra) tog stort hensyn til deres opdragelse. Kærlighed til Islam var ind printet i deres hjerter. De arvede egenskaber som gavmildhed, sympati for fattige og troskab mod deres ægtefæller fra deres moder.

Zainab (ra)

Zainab (ra) blev født fem år efter ægteskabet og ti år inden den Hellige Profets (saw) udnævnelse til Allahs budbringer. Da Zainab (ra) nåede en giftedygtig alder, gav den Hellige Profet (saw) og Hadhrat Khadijah (ra) hendes hånd i ægteskab til en ung mand ved navn Abul'Anas.

Abul'Anas var søn af Hadhrat Khadijahs søster Haallah. Han var en succesfuld handelsmand og kendt i det arabiske samfund for sin ærlighed. Hadhrat Khadijah (ra) var yderst glad for ham og så ham som sin egen søn.

Zainab (ra) havde accepteret Islam, men Haallah og hendes søn Abul'Anas havde ikke i den tidlige alder.

Mekkahs folk var imod dette ægteskab. De forsøgte deres bedste at overbevise Abul'Anas om at skilles fra sin kone og vælge deres døtre i stedet. Til dette svarede Abul'Anas: Jeg ville ikke kunne klare at skilles fra min hustru, ej heller har jeg noget ønske om at ægte nogen blandt jeres døtre. Den Hellige Profet (saw) og Hadhrat Khadijah (ra) var glade for hans loyalitet til Zainab (ra). Hadhrat Zainab (ra) var også tæt knyttet til Abul'Anas. Da familien migrerede til Madinah, forblev Zainab (ra) tilbage i Mekkah med sin mand. Da Hadhrat Khadijah (ra) gik bort i 619A.D., boede Zainab (ra) stadig i Mekkah.

Det hændte, at Abul'Anas deltog i krigen i Badr og kæmpede mod muslimerne. Mekkanerne tabte og Abul'Anas blev taget som fange sammen med andre mekkanere. Quraish folket sendte gennem folk penge og andre værdifulde genstande som løsepenge. Hadhrat Zainab (ra) sendte også genstande som løsepenge. Disse genstande inkluderede en halskæde, som Hadhrat Khadijah (ra) havde foræret hende til hendes bryllup.

Den Hellige Profet (saw) så denne halskæde. Den mindede ham om hans kone Hadhrat Khadijah (ra) og han blev overvældet af følelser. Han sagde til sine ledsagere: Jeg har ingen autoritet i dette tilfælde til at beslutte på jeres vegne, men jeg ved at Zainab (ra) holdte meget af dette minde af hendes bortgået mor. Jeg forslår derfor, at dette ikke blive taget fra hende, men bliver sendt tilbage til hende. Ledsagerne var enige. Abul'Anas gik fri, men på den ene betingelse at han ville sende Zainab (ra) til Madinah så hurtigt som muligt. Han lovede at gøre dette.

Kort efter hans hjemkomst, sendte han Zainab (ra) til Madinah sammen med hans bror Kinaanah. Zainab (ra) var gravid på det tidspunkt. Da Quraish folket hørte at hun skulle rejse, ville de gøre alt for at forhindre hende i at møde sin far. En af dem, ved navn Habbaar bin Aswad, så hende stige op på kamelen. Han trådte frem og strøg kamelen med et spyd. Kamellen mistede kontrollen. Zainab (ra) faldt af kamellen. Hun blev rigtig bange; så bange at hun mistede barnet.

Kinaanah fik kamellen i ro. Han tog sin bue og pile og var parat til at skyde angriberne, idet Abu Sufyaan ankom til stedet. Han sagde til Kinaanah: "Ikke skyde nu. Hør! Vi har lidt et forfærdeligt nederlag til Muhammad ved Badr. Hvis Zainab tager til sin far nu, vil dette blive anset som en svaghed blandt mekkanske folk. Hun burde vende tilbage til Mekkah nu. Lad tingene falde til ro. Så kan hun i al hemmelighed besøge sin far i Madinah". Kinaanah var enig i dette.

Som aftalt Zainab (ra) drog tilbage til Mekkah og efter et par dage lykkes det hende at forlade Mekkah i al hemmelighed og Kinaanah overlod hende til Zaid (ra), som var blevet sendt af den Hellige Profet (saw) til at hente hende. De nåede til Madinah i sikkerhed.

Tre eller fire år senere blev Abul'Aas holdt som fange igen og bragt til Madinah. Han kørte i en mekkansk karavane bragt fra Syrien. Folket i Mekkah var yderst fjendtlige mod muslimerne. Endda på deres karavaner stod der skrevet ting, som opfordrede folk til at angribe muslimerne.

Når karavanen nåede et sted ved navn Ees, overtog en lille gruppe muslimer som holdte udgik der, karavanen og tog den til Madinah. I løbet af natten henvendte sig til sin kone og bad hende garantere hans sikkerhed.

Om morgen samlede muslimerne i moskeen for Fajr bøn. Da kaldte Zainab (ra) fra sin lejlighed at hun har garanteret sin mand hans sikkerhed.

Efter bønnen rettede den Hellige Profet (saw) sig til de bedende og sagde: "I har hørt, hvad min datter har sagt. Jeg vidner i Allahs navn, at jeg intet anede til denne garanti før nu. Jeg forslår at vi ærer hendes løfte". Alle var enige. Abul'Anas blev frigivet og hans værdigenstande returneret.

Efter at have nået Mekkah returnerede han alle de værdigenstande, som folk have fået ham til at passe grundet hans ærlighed og han tilbagebetalte alt sin gæld. Efter at have ordnet alt dette annoncerede han, at han accepterede Islam og drog til Madinah for at blive forenet med sin kone. Hans familieliv varede ikke længe. Hadhrat Zainab (ra) gik bort i 8 AH grundet sygdom forårsaget af fjendes angreb under rejsen mellem Mekkah og Madinah. Hun var omkring tredive år gammel ved sit dødstidspunkt.

Ruqayyah (ra) og Umme Kulsoom (ra)

Ruqayyah og Umme Kulsoom var forlovet med hhv. 'Utbah og 'Utaibah. De var sønner af Abu Lahb, den Hellige Profets (saw) onkel.

Da Gud udnævnte den Hellige Profet (saw) til at bringe Hans budskab til hele menneskeheden, vendte de fleste mennesker mod den Hellige Profet (saw). Abu Lahb og hans kone Umme Jameel var hans modstander. De ønskede ikke, at deres sønner ægtede den Hellige Profets (saw) døtre. Det mekkanske folk bad også Abu Lahab overtale sine sønner til at forlade deres forlovede. Derved blev forlovelserne brudt. Den Hellige Profet (saw) og hans kone Hadhrat Khadijah (ra) søgte derfor efter nye ægtefæller til deres døtre. Hadhrat Uthmaan (ra) var en ung mand på det tidspunkt. Den Hellige Profet (saw) gav sin datter Ruqayyahs (ra) hånd til ham. De levede lykkeligt, men i 2 A.H. gik Hadhrat Ruqayyah (ra) bort. Et år efter hendes bortgang gav den Hellige Profet (saw) sin tredje datter Umme Kalsooms (ra) hånd til Hadhrat Uthmaan (ra). Hun gik også bort i 9 A.H., da hun var kun 28 år gammel.

Faatimah (ra)

Faatimah (ra) var den Hellige Profets (saw) yngste datter. Hun var kun 15 år da hendes mor Hadhrat Khadijah (ra) gik bort. Cirka tre år efter migrationen fra Mekkah til Madinah, blev hendes hånd givet til Hadhrat Ali (ra) i ægteskab. Den Hellige Profet (saw) udførte nikah-ceremonien og Haq Mahr blev sat til fire hundrede dirham.

Hadhrat Ali (ra) og Hadhrat Faatimah (ra) havde fem børn. Tre af dem var drenge: Hasan (ra), Hussain (ra) og Mohsin (ra) og to var døtre: Zainab (ra) og Umme Kulsoom (ra). Mohsin (ra) gik bort, da han var ung.

De, der hævder at være afkom af den Hellige Profet (saw), er afkommere af Hadhrat Hassan (ra) og Hadhrat Husain (ra).

Hadhrat Faatimah (ra) gik bort seks måneder efter den Hellige Profets (saw) bortgang. Hun var omkring 30 år ved sit dødstidspunkt.

Den bedste kvinde i sin tid

Den Hellige Profet (saw) ægtede flere kvinder efter Hadhrat Khadijahs (ra) bortgang, men glemte aldrig sin første kone. Gennem resten af hans liv værdsatte han hendes minde og erindrede hendes loyalitet, blidhed og dedikation til ham. Han plejede at kalde hende den bedste kvinde i sin tid.

Hadhrat Ali (ra) beretter at den Hellige Profet (saw) sagde: Den bedste kvinde i sin tid var Mary, datter af Imraan og den bedste kvinde i sin tid var Khadijah, datter af Khudawailid.

Ifølge en anden Hadith berettet af Hadhrat Anas (ra), sagde den Hellige Profet (saw): ”Det er nok for jer at følge blandt fodsporene af alle kvinder i hele verden; Mary, datter af Imraans fodspor, Khadijahs datter af Khwailid; Faatimahs datter af Muhammad spor og Aasiyah Faraohs kone.”

En gang var den Hellige Profet (saw) i Hadhrat Aaishahs (ra) hjem, da Haallah, Hadhrat Khadijahs (ra) søster, kom til ham og ønskede tilladelse til at komme ind i huset. Den Hellige Profet (saw) blev overvældet af følelser. Han sagde: det må være Haallah. Hendes stemme lyder som Khadijah (ra). Han skyndte sig til døren og bød hende velkommen.

Den Hellige Profet (saw) tog altid stort hensyn til Hadhrat Khadijahs (ra) venner og familie. Når end de besøgte ham, ville han rejse sig op for at byde dem velkommen.

Den Hellige Profet (saw) huskede også altid Hadhrat Khadijahs (ra) gavmildhed. Når end han ville slagte et dyr, ville han sende en del af kødet til Hadhrat Khadijahs (ra) venner. Han også fortalte sine koner at tage hensyn til dette.

Hadhrat Aaishah (ra) beretter, at hun ikke misundte nogen af den Hellige Profets kvinder, som hun misunder Hadhrat Khadijah (ra), selvom hun ikke havde set hende.

Den Hellige Profet (saw) roste Hadhrat Khadijah og fortalte ofte om hendes egenskaber og ofringer for Islams sag.

På et tidspunkt kunne Hadhrat Aaishah (ra) ikke længere kontrollere og sagde: ”O Guds budbringer! Hvor taler du så ofte om den ældre dame? Når Gud har givet dig bedre, yngre og mere attraktive koner.”

Den Hellige Profet (saw) blev overvældet af følelser da han hørte dette og sagde: ”Åh nej Aaishah! Du har ingen anelse om, hvor god Khadijah var mod mig. Hun troede på sandheden af mit påstand, mens andre ikke gjorde. Hun var min bedste ledsager, da andre forlod mig. Ydermere velsignede Gud mig med børn fra hende.”

Alle hans børn, fraset en søn Ibrahim (ra), var fra Hadhrat Khadijah(ra).

Glædeligt budskab om et hus i himlen

Hadhrat Khadijah (ra) blev givet et glædeligt budskab om et hjem i himlen, hvor intet husligt arbejde eller ingen larm ville forstyrre hende.

Hadhrat Abu Hurairah (ra) berettede, at englen Gabriel (as) kom til den Hellige Profet (saw) og sagde: ”Allahs budbringer! Her kommer Khadijah med mad og andre redskaber til dig. Når hun kommer, så giv hende fredshilsen fra hendes Herre og fredshilsen fra mig og giv hende den glædelig nyhed, at et hus med skinnede perler vil blive lavet til hende i Paradis, hvor der ikke vil være nogen protester eller forstyrrelser.”

Hadhrat Khadijah (ra) berettede selv, at hun en dag tog ud for at lede efter den Hellige Profet (saw) på bjergsiden af Mekkah. En fremmede nærmede sig hende og stillede hende spørgsmål vedrørende den Hellige Profet (saw). Hun blev bekymret og troede at denne person måske ville forsøge at skade den Hellige Profet (saw). Senere berettede hun hele episoden til den Hellige Profet (saw). Den Hellige Profet (saw) sagde: ”Den person du mødte var Gabriel. Han har bedt mig give dig en fredshilsen fra Gud og den gode nyhed, at Gud vil velsigne dig med et hus lavet af perler i himlen, hvor der intet støj eller uro vil være.”

Efter at have modtaget denne meddelelse af fredshilsen fra Allah, den Almægtige, og fra Gabriel (as) fra den Hellige Profet (saw), sagde Hadhrat Khadijah (ra): ”Allah er i Sig Selv Kilden til fred. Vedrørende Gabriel; må fred være over Gabriel og må fred og velsignelser være over dig O Profet.”

Hadhrat Khadijah (ra), de troendes moder, er den ideelle kvinde i Islam. Hun dedikerede hele sit liv til Gud og det samme gjorde den Hellige Profet (saw). Må Allah sende velsignelser over begge. Al pris tilkommer Allah, Verdnernes Herre.

Bagsiden af bogen

Dette er en biografi af Hadhrat Sayyedah Khadijah (ra), den rene, den store, alle troendes moder, den Hellige Profets (saw) første kone, som levede med ham (saw) i femogtyve år. Må Allah være tilfreds med hende.

Biografien fortæller læseren om hendes høje moralske værdier, selv før Islam, og om de egenskaber, som ikke kun gjorde hende til den perfekte hustru for den Hellige Profet (saw), men også gjorde hende i stand til at være en rådgiver og den perfekte ledsager i en tid, hvor hele Mekkah vendte sig mod ham, og modstanderne forsøgte at fjerne Islam fra jordens overflade.

Den beretter også om de ofringer, som denne fantastiske og ideelle kvinde i Islam gjorde, for Allahs sag.